

Iktatószám	Budapestre vonatkozó újságcikkek				Osztályozás
	Szerző Cím <u>Tessék a pótkocsira!</u>				Tárgy 385.85
	Forrás: <u>Magyarország</u>				Hely
	Bp. (Hely)	1913 II/II (Idő)	(Köt. v. füz.)	Idő 1913	Személy
					Helyszám

— **Tessék a pótkocsira!** Bizonyosan senki sincs Budapesten, akinek egy pár kalandja ne fűződne a kedves igékhez, miket torzonborz közúti kalauzok harsogtak a fülébe: Tessék a pótkocsira! Minekutána jó félórászkát eltopog az ember a villamos-megállónál, végre földerül a várt kocszi száma. Serény igyekvéssel törtet akkor a feljáróhoz. De lenyul egy barna kéz, gyöngéden letaszít a lépcsőről és míg jobbajával a csengő szíját tapogatja, harsányan utbaigazit, mondván: Tessék a pótkocsira! A megrémült utas szaporán hátrál, és már mászna a pótkocsira. Az egyik lába már a levegőben kalimpál, marka görcsösen kapaszkodik a korlátba, mikor nagy zökkenéssel elfut előle a kocszi. Mire a pótkocsi perronjához jutunk, lecsengetett már nemcsak a pótkocsi kalauza, hanem az a barátságos férfi is, aki ránkrivalt: «Tessék a pótkocsiba.» Ha nagy szerencsénk van, és elegendő lélekjelenlétünk, mindössze annyi történik ezek folytán, hogy megint várhatunk egy félórászkát a következő kocsira, amikor esetleg mindjárt a pótkocsin fogjuk kezdeni a kísérletet a feljutásra. A legtöbb embernek azonban nem szokott ilyen szerencséje lenni; a nőknek pedig talán soha. Tehát miközben szót fogadnak a kalauz utasításának, és a pótkocsira kapaszkodnának, a lábuk alól kifutó kocszi lépcsője vagy kellemes kék foltokat ver a térdükre, vagy egyszerűen elsepri őket és földhöz vágja. Ilyen jelenetek a forgalmasabb villamos-megállónál naponként sűrűn előfordulnak. Mindez azért, mert a motor-kocsi kalauzai között alig akad egy is, aki, mikor eldörögte: Tessék a pótkocsira, időt engedne, hogy az utas elérje a pótkocsit. Lecsönget, noha tudnia kell, hogy a hátra küldött utas az eltelt idő alatt, csak zsonglőri ugrással juthatott volna fel a pótkocsiba, s ámbátor a kalauzok maguk is látják a sok kellemetlenséget és szerencsétlenséget, amit így előidé nek. Némi kalauz ki is hajol a kocsijából és igen nagyot

nevet rajta, mikor egy-egy no a sarban ietremg, levervén őt lábáról az elrántott pótkocsi. A közúti villamos közlekedési zavarai néhány hónap óta meglehetősen csökkentek, ideje, hogy a villamos alkalmazottakat is megregulázzák. Keményen megregulázzák őket, és végre rászoktassák arra, hogy ne csak a villamos-társaságot, hanem a közönséget is szolgálják, s a villamosok ellenőrei ne csak a közönséget zavarják az ellenőrzéseikkel, hanem figyeljék a kalauzok viselkedését is a közönséggel szemben. És végre ne legyen csatakiáltás a Tessék a pótkocsira, harci riadó, amely sebesülteket terem, hanem udvarias kiszolgálása a közönségnek, s ezzel a villamos-társaság érdekeinek is a szolgálata, megtöltvén így a pótkocsikat, amelyekről alaposan elszoktattak és elremitettek minket.